

Zuzana Holasová

TEREZKA

Vyprávění o svaté Terezii z Lisieux

Ilustrace Soňa Häusl-Vad

JMÉNO ZAPSANÉ V NEBI

Vyučování bývalo dlouhé, od rána do večera. Sláva! Konečně mohla jít Terezka domů. Někdy v zimě, když už na obloze svítily hvězdy, čekal na ni a na Celinu před školou tatínek. Na noční obloze mohla Terezka oči nechat. Byla to taková nádhera! Jednou vykřikla překvapením: „Tatínku, moje jméno je zapsané v nebi.“

Ukazovala mu hvězdy seskupené do tvaru písmena T.

„Dávej pozor, kam šlapeš,“ napomenul ji tatínek. Ale Terezka chtěla jít až domů s očima upřenýma na hvězdné T.

Prosila tatínka: „Ved’ mě. Už se nechci dívat na zem. Chci se dívat do nebe.“

*Díval(a) ses někdy na hvězdy?
Umíš poznat nějaké souhvězdí?*

*Namaluj nebe s hvězdami tak,
aby některé z nich tvořily
první písmeno tvého jména.*

*Terezka našla své jméno na nebi
a to jí stačilo, aby věděla, že ji má Bůh rád.
Z čeho to poznáváš ty?*

PRÁZDNINY U TATÍNKOVÝCH PŘÁTEL

Terezce se rychle vracela síla.

„Dávejte na ni pozor, aby se nemoc nevrátila,“ nabádal tatínka lékař.

„Zařídíme to tak, aby měla veselé, krásné prázdniny,“ rozhodl tatínek.

V létě ji představil svým přátelům. Někteří z nich byli velmi bohatí. Žili v palácích na venkově a Terezku zahrnovali pozornostmi.

V jejich salónech upíjela Terezka horkou čokoládu ze zlacených šálků, někdy se procházela nádhernými zahradami nebo jezdila na poníkově.

„Jaká se z Terezky stala okouzlující dívka!
A to jí ještě není jedenáct let,“ chválili ji všichni.
„Je tu krásně,“ myslela si Terezka. „Mohla bych
takhle žít.“

Ale nechci. Odtud vede k Ježíši moc dlouhá cesta.“

*Každý, kdo věří v Ježíše,
kráčí po cestě za ním.*

*Terezka se však rozhodla jít za Ježíšem
nejkratší cestou.*

*Pomoz jí projít dům co nejrychleji.
Je něco, co tě baví, ale přitom víš,
že tě to od Boha spíše vzdaluje?*

OBRÁCENÍ ZLOČINCE

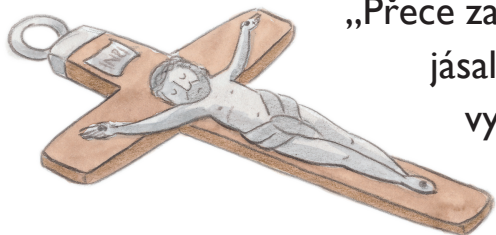
Terezka se úplně změnila. O Vánocích poznala velké tajemství: Bůh má rád nejen ji, ale i každého člověka. Na každém člověku mu záleží. I Terezce od té doby na lidech záleželo, a nejvíc na těch, kteří se od Boha vzdálili. Tehdy byl ve Francii odsouzen k smrti krutý zločinec, vrah. Nelitoval toho, co spáchal, zato se každému posmíval. Terezka na zločince nepřestávala myslet. „Vždyť v nebi bude větší radost nad jedním člověkem, který se k Bohu vrátí, než nad devadesáti devíti spravedlivými,“ říkala si.

Prosila za něho Boha a vytrvale se modlila: „Dej mu dar lítosti, ať se i on dostane do nebe.“

Těsně před popravou udělal zločinec něco, co nikdo nečekal – požádal o kříž a políbil ho.

Terezka byla šťastná.

„Přece zatoužil po odpuštění,“
jásala. „Bůh moje modlitby
vyslyšel.“

Vstoupím na Karmel a budu tam prosit za všechny lidi, aby každý našel cestu do nebe.“

*Znáš z Bible nějakého zločince,
který litoval toho, co udělal?*

*Najdi v novinách nebo na internetu zprávu
o někom, za koho by ses mohl v nejbližších dnech
modlit (politik, nemocný člověk, někdo z oblasti
postižené jakýmkoli neštěstím, lékaři, nebo i nějaký
zločinec).*

*Když pozoruješ lidi kolem sebe,
můžeš se za někoho z nich
také krátce pomodlit,
třeba jen slovy:*

*„Pane Bože,
ať se ta stará
babička
a ten pan řidič
mají dneska dobře.
Ochraňuj je, prosím.“*

